

Неаполь, главенъ градъ на Неаполитанско-то царство, най голѣмъ и най населенъ градъ въ Италии и единъ отъ най хубавы-ты въ Европѣ. Той има великолѣпны уграды университетъ и другы учителны заведенія, жители до 400,000, отъ които до 80,000 сѫ лазарони, человѣци безъ кѣщи, които живѣнъ подъ открыто небо, и искарвать хлѣба си съ службѫ и съ нѣкои дрѣбны работы. Близу при Неаполь е огнедышна планина Везувій и стари-ти градове Геркуланъ и Помпея, засипани съ пепель отъ Везувій въ 79 г. сл. Хр. които сега ся отрыватъ изъ подъ земнѣ-тѣ.

Гаета, силна крѣпость и посльдне прибѣжище на Неаполитанскій царь, който мѣжескы ся опира на съединены-ты Сардинскы и Неаполитанскы войски и най послѣ ся принуди да остави царство-то въ 1861 год.

Салерно, при заливѣ съ исто-то имѧ, съ трѣговско пристанище.

Тарентъ и Галлиполи, крайморскы трѣговскы градове въ Тарентинскій заливѣ.

Отъ островы-ты, които принадлежать на Итальянско-то царство по главни сѫ:

Сицилія, най голѣмъ отъ островы-ты въ Срѣдиземно море, отдѣля ся отъ сушнѣ-тѣ съ Мессинскій протокъ, весма е плодоносенъ, има жители до 1.800,000 на пространство 490 чет. м. На той островъ е огнедышна планина *Етна*.

Палермо, главенъ градъ на острова, съ голѣмы нѣ неуглядны уграды, има обсерваторіѣ и 170,000 жит.

Мессина, при Мессинскій заливѣ, трѣговскы градъ, съ свободно пристанище.

Сиракузы, славенъ градъ въ старо врѣмѧ, по населеніе-то и трѣговиѣ-тѣ, съ пристанище.

Островъ *Сардинія* е планинистъ извѣтрѣ, по краища-та песекливи, нѣ въобще плодороденъ, има